

[Pitzner.]

vend gt, og at han ogsaa har været en god Medhjælp for det —; men der var en anden Mand, som ogsaa blev kaldt til Hjælp, nemlig tidligere Bankdirektør Hassing Jørgensen, som blev hentet hjem fra Svejts for at hjælpe med til at undersøge Forholdene i denne nødstedte Bank.

Det mente man altsaa ikke, at andre kunde gøre; han havde jo muligen ekstra godt Kendskab til daarlige Engagementer, og det var maaske derfor, han blev tilkaldt. Men hvis den højtærede Minister havde kendt Stemningen ude omkring i Landet hos alle de mange, som har lidt til Dels meget store Tab gennem hans Virksomhed og gennem det, der skete med hans Bank, vilde han vide, at det, for at bruge et meget mildt Udtryk, er med uhyre blandede Følelser, at denne Hjemkaldelse er blevet mødt. (Stemmer fra det konservative Folkeparti: Hør, Hør!). Jeg tror, dette har været ufornuftigt, ja, man kunde maaske bruge kraftigere Udtryk, hvad jeg dog skal undlade for ikke at risikere at blive kaldt til Orden af den højtærede Formand.

Foruden de lige nævnte har Udvalget haft dygtige Hjælpere i Sekretærerne Hr. Fuldmægtig Jespersen fra Handelsministeriet og Hr. Fuldmægtig Kauffmann fra Banktilsynet, og givet er det jo, at det, naar man skal gennemarbejde Sager af den Art, er nødvendigt at have dygtige Folk ved sin Side.

Jeg kender til min store Glæde begge de Herrer og værdsætter deres Dygtighed og hele Habitus. Men der er noget, som undrer mig lidt alligevel, skønt jeg vil erkende, at der derigennem maa være tilført Tomandsudvalget en ganske enorm Viden, og det er, at Departementschef Dalhoff har medvirket i denne Sag i to Egenskaber, nemlig som Medlem af Tremandsudvalget og som Medlem af Tomandsudvalget, og som Følge deraf maatte han, hvis man skulde regne det ud paa den Maade, have dobbelt Kendskab til alle Forhold.

Endvidere har jeg hørt, at Fuldmægtig Kauffmann er kendt med Landmandsbanken som Fuldmægtig i Banktilsynet, og at han tillige er Sekretær i Tremandsudvalget og ogsaa i Tomandsudvalget, saa der maa da altsaa være Tilsyn, som kan batte noget; man skulde altsaa kunne gaa ud fra, at for ham i hvert Fald kunde intet være skjult.

Den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale forleden Dag, at han hele Tiden havde holdt sig underrettet om Arbej-

det i Tomandsudvalget. Hvis det er Tilfældet, saa undrer det mig noget, at den højtærede Minister kunde møde forleden i Landmandsbankudvalget — det var vist i Fredags — og give Meddelelse om det Forslag, der nu er skitseret som Forslag II, hvor der altsaa var Tale om Tegning af en Aktiekapital paa 50 Mill. Kr., hvoraf de 20 skulde hentes udefra, naar det saa umiddelbart efter viser sig, at det med de 20 Mill. Kr. udefra ikke var i Orden. Men det er mulig en Fejl, der ikke saa meget er den højtærede Ministers som en Fejl, man kan lægge paa andres Skuldre.

Af forskellige Opgørelser har vi nu altsaa, jeg havde nær sagt ved Velvillie fra den højtærede Minister, faaet hele tre. Vi har Bankens Opgørelse, med et Underskud paa 136 Mill. Kr., der i Henhold til, hvad Ministeren meddelte om Revisorernes Syn paa det, er steget til 144 Mill. Kr.; og vi har Tomandsudvalgets, som, naar det mindre Underskud fra 1927 regnes med, andrager ca. 170½ Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Stauning har i det store og hele redegjort for, paa hvilken Basis Forskellen imellem Revisorernes Beløb og Bankens Opgørelse er kommet frem. Jeg skal ikke gentage, men ogsaa jeg maa sige som det ærede Medlem, for det første, at naar Revisionen har paategnet Bankens Regnskab, saa maa det være dette, der er det afgørende, og dernæst, at det, at forskellige Mennesker kan have et noget forskelligt Syn paa enkelte Ting, det er der ikke noget at sige til, men det er absolut ikke givet, at det er Revisorerne, der har det rigtige Syn her. Jeg kunde nævne Poster, med Hensyn til hvilke deres Syn er positivt urigtigt, og jeg holder mig derfor til den Opgørelse, Banken har givet, og mener, at det er den, man bør og maa og kan holde sig til.

Saa staar vi overfor Tomandsudvalgets Opgørelse paa 170 Mill. Kr. Ogsaa der kan jeg i det store og hele henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning sagde. Det er jo udtalt af Udvalget, at det paa væsentlige Punkter har set anderledes paa Opgørelsen, end Banken har, at det mere har set paa den som en Likvidationsopgørelse, i hvert Tilfælde for enkelte Posters Vedkommende, og det er vel dette Forhold, der i det store og hele har afstedkommet det større Beløb, som er blevet Resultatet af Tomandsudvalgets Opgørelse.

Jeg skal gentage, at jeg vilde i og for sig ikke have betragtet det som en særlig Ulykke, at Tomandsudvalget kom til et større Tal, end Banken gjorde, det kan,